Сборник съдебна практика

РЕШЕНИЕ НА ОБЩИЯ СЪД (четвърти състав)

16 септември 2013 година*

„Обща външна политика и политика на сигурност — Ограничителни мерки срещу Иран с цел предотвратяване на разпространението на ядрено оръжие — Замразяване на средства — Задължение за мотивиране — Грешка в преценката“

По дело T-489/10,

Islamic Republic of Iran Shipping Lines, установено в Техеран (Иран), и 17 други жалбоподатели, чиито наименования са посочени в приложение, представлявани от г-н F. Randolph, QC, г-жа M. Lester, barrister, и г-жа M. Taher, solicitor,

жалбоподатели,

срещу

Съвет на Европейския съюз, за който се явяват г-н M. Bishop и г-жа R. Liudvinaviciute-Cordeiro, в качеството на представители,

ответник,

подпомаган от

Европейска комисия, за която се явяват г-н M. Konstantinidis и г-н T. Scharf, в качеството на представители,

и от

Френска република, за която се явяват г-н G. de Bergues и г-н É. Ranaivoson, в качеството на представители,

встъпили страни,

с предмет искане за частична отмяна на Решение 2010/413/ОВППС на Съвета от 26 юли 2010 година относно ограничителни мерки срещу Иран и за отмяна на Обща позиция 2007/140/ОВППС (ОВ L 195, стр. 39), Регламент за изпълнение (ЕС) № 668/2010 на Съвета от 26 юли 2010 година за прилагане на член 7, параграф 2 от Регламент (ЕО) № 423/2007 относно ограничителни мерки срещу Иран (ОВ L 195, стр. 25), Решение 2010/644/ОВППС на Съвета от 25 октомври 2010 година за изменение на Решение 2010/413 (ОВ L 281, стр. 81), Регламент (ЕС) № 961/2010 на Съвета от 25 октомври 2010 година относно ограничителни мерки срещу Иран и за отмяна на Регламент (ЕО) № 423/2007 (ОВ L 281, стр. 1) и на Регламент (ЕС) № 267/2012 на Съвета от 23 март 2012 година относно ограничителни мерки срещу Иран и за отмяна на Регламент (ЕС) № 961/2010 (ОВ L 88, стр. 1).

* Език на производството: английски.

ОБЩИЯТ СЪД (четвърти състав),

състоящ се от: г-жа I. Pelikánová (докладчик), председател, г-жа K. Jürimäe и г-н M. van der Woude, съдии,

секретар: г-н N. Rosner, администратор,

предвид изложеното в писмената фаза на производството и в съдебното заседание от 23 април 2013 г.,

постанови настоящото

Решение

Обстоятелства, предхождащи спора

1 Настоящото дело се вписва в контекста на ограничителните мерки, установени за оказване на натиск върху Ислямска република Иран с цел преустановяване на дейности, чувствителни по отношение на разпространението на ядрено оръжие или на разработването на системи за ядрено оръжие (наричано по-нататък „разпространението на ядрено оръжие“).

2 На 26 юли 2010 г. жалбоподателите, Islamic Republic of Iran Shipping Lines (наричан по-нататък „IRISL“) и още 17 други жалбоподатели, чиито наименования са посочени в приложение, са вписани в списъка на образувания, участващи в разпространението на ядрено оръжие, който се съдържа в приложение II към Решение 2010/413/ОВППС на Съвета от 26 юли 2010 година относно ограничителни мерки срещу Иран и за отмяна на Обща позиция 2007/140/ОВППС (ОВ L 195, стр. 39).

3 Вследствие на това жалбоподателите са вписани в списъка по приложение V към Регламент (ЕО) № 423/2007 на Съвета от 19 април 2007 година относно ограничителни мерки срещу Иран (ОВ L 103, стр. 1) с Регламент за изпълнение (ЕС) № 668/2010 на Съвета от 26 юли 2010 година за прилагане на член 7, параграф 2 от Регламент (ЕО) № 423/2007 (ОВ L 195, стр. 25). В резултат на вписването финансовите средства и икономическите ресурси на жалбоподателите са замразени.

4 В Решение 2010/413 Съветът на Европейския съюз излага следните мотиви относно IRISL:

„IRISL е участвал[о] в превоза на товари, свързани с военните, включително на забранени товари от Иран. Три от тези случаи [представляват] явни нарушения, докладвани на Комитета за санкции на Иран към Съвета за сигурност на [Организацията на обединените нации]. Връзката на IRISL с разпространението е такава, че Съветът за сигурност на [Организацията на обединените нации] призова всички държави да извършват проверки на плавателните средства на [IRISL], при наличие на разумно основание да се смята, че плавателното средство превозва товари, забранени с резолюции 1803 и 1929 на [Съвета за сигурност на Организацията на обединените нации]“.

5 Освен това в мотивите на Решение 2010/413 относно IRISL Marine Services and Engineering Co. Съветът посочва, че IRISL „е посредничил[о] при неднократни нарушения на разпоредбите на Резолюция 1747 на [Съвета за сигурност на Организацията на обединените нации]“.

6 Решение 2010/413 по същество определя другите жалбоподатели като дружества, притежавани или контролирани от IRISL или действащи от негово име. Освен това Khazar Shipping Lines е идентифицирано като дружество, което е „[п]осредничило […] при превози с участието на образувания, посочени от ООН и САЩ, като Bank Mellli, превозвайки товари, пораждащи загриженост във връзка с разпространението, от държави като Русия и Казахстан за Иран“.

7 Мотивите, изложени в Регламент за изпълнение № 668/2010 по отношение на жалбоподателите, по същество са същите като тези, изложени в Решение 2010/413.

8 С писмо от 25 август 2010 г. жалбоподателите приканват Съвета да им съобщи документите и доказателствата, на които е обосновал вписването им в списъка по приложение II към Решение 2010/413 и в този по приложение V към Регламент № 423/2007.

9 С писмо от 13 септември 2010 г. Съветът отговаря по-специално, че твърденията срещу IRISL са изложени в годишния доклад за 2009 г. на Комитета по санкциите на Съвета за сигурност на Обединените нации (наричан по-нататък „Съветът за сигурност“), чийто препис прилага.

10 С писмо от 14 септември 2010 г. жалбоподателите искат по-подробни разяснения и доказателствата, на които Съветът се е основал. Съветът отговаря с писмо от 20 септември 2010 г., към което прилага две предложения от държави членки за приемане на ограничителни мерки спрямо IRISL и Khazar Shipping Lines.

11 Вписването на жалбоподателите в приложение II към Решение 2010/413 е потвърдено с Решение 2010/644/ОВППС на Съвета от 25 октомври 2010 г. за изменение на Решение 2010/413 (ОВ L 281, стр. 81). Мотивите относно жалбоподателите са идентични на тези, изложени в Решение 2010/413.

12 Тъй като Регламент № 423/2007 е отменен с Регламент (ЕС) № 961/2010 на Съвета от 25 октомври 2010 година относно ограничителни мерки срещу Иран (ОВ L 281, стр. 1), Съветът вписва жалбоподателите в приложение VIII към последния регламент. Вследствие на това по силата на член 16, параграф 2 от същия регламент финансовите средства и икономическите ресурси на жалбоподателите са замразени. Мотивите относно жалбоподателите по същество са същите като тези, изложени в Решение 2010/413.

13 Тъй като Регламент № 961/2010 е отменен с Регламент (ЕС) № 267/2012 на Съвета от 23 март 2012 година относно ограничителни мерки срещу Иран (ОВ L 88, стр. 1), Съветът вписва жалбоподателите в приложение IX към последния регламент. Мотивите относно жалбоподателите по същество са същите като тези, изложени в Решение 2010/413. Вследствие на това по силата на член 23, параграф 2 от същия регламент финансовите средства и икономическите ресурси на жалбоподателите са замразени.

Производство и искания на страните

14 С акт, депозиран в секретариата на Общия съд на 8 октомври 2010 г., жалбоподателите и Cisco Shipping Co. Ltd и IRISL Multimodal Transport подават настоящата жалба.

15 С писмо от 24 ноември 2010 г. Cisco Shipping и IRISL Multimodal Transport се отказват от жалбата си. С определение на Общия съд (четвърти състав) от 8 декември 2010 г. те са заличени от регистъра като жалбоподатели по настоящото дело и са осъдени да понесат направените от тях съдебни разноски.

16 С акт, депозиран в секретариата на Общия съд на 21 декември 2010 г., жалбоподателите адаптират исканията си с оглед приемането на Решение 2010/644 и на Регламент № 961/2010.

17 С актове, депозирани в секретариата на Общия съд съответно на 14 и 22 март 2011 г., Европейската комисия и Френската република заявяват желанието си да встъпят в настоящото производство в подкрепа на исканията на Съвета. С определение от 10 май 2011 г. председателят на четвърти състав на Общия съд допуска встъпването им.

18 С акт, депозиран в секретариата на Общия съд на 30 април 2012 г., жалбоподателите адаптират исканията си с оглед приемането на 23 март 2012 г. на Регламент № 267/2012.

19 Въз основа на доклад на съдията докладчик, на 12 март 2013 г. Общият съд (четвърти състав) решава да започне устната фаза на производството и в рамките на процесуално-организационните действия, предвидени в член 64 от Процедурния правилник на Общия съд, поставя въпроси на жалбоподателите и на Съвета, на които ги приканва да отговорят по време на съдебното заседание.

20 В съдебното заседание от 23 април 2013 г. са изслушани устните изявления на страните и отговорите им на поставените от Общия съд въпроси.

21 Жалбоподателите искат от Общия съд:

— да отмени Решение 2010/413, Регламент за изпълнение № 668/2010, Решение 2010/644, Регламент № 961/2010 и Регламент № 267/2012 в частите, в които тези актове се отнасят до тях,

— да осъди Съвета да заплати съдебните разноски.

22 Съветът, подпомаган от Комисията, иска от Общия съд:

— да отхвърли жалбата,

— да осъди жалбоподателите да заплатят съдебните разноски.

23 Френската република иска от Общия съд да отхвърли жалбата.

От правна страна

По съществото на спора

24 Жалбоподателите изтъкват пет основания. Първото основание е изведено от нарушение на правото им на защита и на правото им на ефективна съдебна защита. Второто основание е изведено от нарушение на задължението за мотивиране. Третото основание е изведено от нарушение на принципа на пропорционалност, на правото им на собственост и на правото им да извършват икономическа дейност. Четвъртото основание е изведено от грешка в преценката при приемането на ограничителни мерки спрямо тях. Петото основание е изведено от незаконосъобразност на член 16, параграф 2 от Регламент № 961/2010 и на член 23, параграф 2 от Регламент № 267/2012, тъй като тези разпоредби предвиждат забрана за товаренето и разтоварването на товари.

25 Общият съд счита, че първо следва да се разгледа второто основание в частта му относно мотивите за IRISL, а след това — четвъртото основание.

По второто основание, изведено от нарушение на задължението за мотивиране, в частта му относно мотивите за IRISL

26 Жалбоподателите считат, че Съветът е нарушил задължението си за мотивиране в две отношения. От една страна, мотивите, изложени в обжалваните актове срещу IRISL, не били достатъчни, тъй като не доказвали по ясен и недвусмислен начин защо въпреки доводите, изложени от жалбоподателите, Съветът е приел, че IRISL отговаря на критериите за приемане и запазване в сила спрямо него на ограничителни мерки. В частност Съветът се ограничил до възпроизвеждане на твърденията на Съвета за сигурност. От друга страна, преди приемането на ограничителните мерки на жалбоподателите не били съобщени каквито и да било други мотиви относно IRISL.

27 Съветът, подкрепен от встъпилите страни, оспорва основателността на доводите на жалбоподателите.

28 Съгласно съдебната практика задължението за мотивиране на увреждащ акт, предвидено в член 296, втора алинея ДФЕС, и по-специално в случая в член 24, параграф 3 от Решение 2010/413, член 15, параграф 3 от Регламент № 423/2007, член 36, параграф 3 от Регламент № 961/2010 и член 46, параграф 3 от Регламент № 267/2012, има за цел, от една страна, да се даде на заинтересованото лице достатъчно информация, за да прецени дали актът е обоснован и евентуално дали не е засегнат от порок, представляващ основание за оспорване на валидността му пред съд на Съюза, и от друга страна, да се даде възможност на този съд да упражни контрол за законосъобразност на акта. Така определеното задължение за мотивиране е основен принцип на правото на Съюза, който не може да се дерогира, освен по императивни съображения. Поради това мотивите по принцип трябва да бъдат съобщени на заинтересованото лице едновременно с увреждащия го акт, тъй като тяхното отсъствие не може да се поправи с факта, че заинтересованото лице узнава мотивите на акта в хода на производството пред съда на Съюза (в този смисъл вж. Решение на Общия съд от 14 октомври 2009 г. по дело Bank Melli Iran/Съвет, T-390/08, Сборник, стр. II-3967, точка 80 и цитираната съдебна практика).

29 Ето защо, освен ако съобщаването на определени обстоятелства е недопустимо поради императивни съображения, свързани със сигурността или с осъществяването на международните отношения на Съюза и на нейните държави членки, Съветът е длъжен да доведе до знанието на образувание, визирано от ограничителни мерки, специфичните и конкретните причини, поради които те трябва да бъдат приети. В този смисъл той трябва да посочи фактическите и правните обстоятелства, от които зависи правната обоснованост на мярката, както и съображенията, поради които е решил да ги вземе (в този смисъл вж. Решение по дело Bank Melli Iran/Съвет, точка 28 по-горе, точка 81 и цитираната съдебна практика).

30 Освен това мотивите трябва да са съобразени с естеството на съответния акт и с контекста на приемането му. Изискването за мотивиране следва да се преценява в зависимост от обстоятелствата по конкретния случай, и по-специално в зависимост от съдържанието на акта, от естеството на изложените мотиви и от интереса, който адресатите или други лица, засегнати пряко и лично от акта, могат да имат от получаване на разяснения. Не се изисква мотивите да уточняват всички относими фактически и правни обстоятелства, доколкото въпросът дали мотивите са достатъчни, следва да се преценява с оглед не само на текста, но и на контекста, както и на съвкупността от правни норми, уреждащи съответната материя. По-специално увреждащият акт е достатъчно мотивиран, ако е издаден в познат за заинтересованото лице контекст, който му позволява да разбере значението на наложената му мярка (вж. Решение по дело Bank Melli Iran/Съвет, точка 28 по-горе, точка 82 и цитираната съдебна практика).

31 На първо място, по отношение на несъобщаването на мотивите преди приемането на обжалваните актове е достатъчно да се напомни, че съгласно установената съдебна практика Съветът не е длъжен да съобщава предварително на съответното лице или образувание мотивите, с които възнамерява да обоснове включването на името му в списъка с лица и образувания, чиито финансови средства са замразени. Всъщност, за да не се засегне ефикасността на подобна мярка, тя трябва по самото си естество да бъде изненадваща и да може да се приложи незабавно. В такъв случай по принцип е достатъчно институцията да уведоми съответното лице или образувание за мотивите и да им предостави правото да бъдат изслушани едновременно със или непосредствено след приемането на решението (Решение на Съда от 21 декември 2011 г. по дело Франция/People's Mojahedin Organization of Iran, C-27/09 P, Сборник, стр. I-13427, точка 61).

32 На второ място, по отношение на твърдението за непълнота на мотивите следва да се отбележи най-напред, че според Съвета и Комисията ограничителните мерки спрямо IRISL могат да бъдат обосновани на две независими правни основания. От една страна, според тях твърдените по отношение на IRISL обстоятелства установяват, че същото е подпомагало разпространението на ядрено оръжие по смисъла на член 20, параграф 1, буква б) от Решение 2010/413, член 7, параграф 2 от Регламент № 423/2007, член 16, параграф 2, буква а) от Регламент № 961/2010 и член 23, параграф 2, буква а) от Регламент № 267/2012 (наричан по-нататък „първият критерий"). От друга страна, видно от същите обстоятелства, IRISL е подпомогнало лице, образувание или структура от списъка да наруши разпоредбите на Решение 2010/413, Регламент № 961/2010, Регламент № 267/2012 и приложимите резолюции на Съвета за сигурност по смисъла на член 20, параграф 1, буква б) от Решение 2010/413, член 16, параграф 2, буква б) от Регламент № 961/2010 и член 23, параграф 2, буква б) от Регламент № 267/2012 (наричан по-нататък „вторият критерий").

33 Поради това следва да се провери дали Съветът надлежно е мотивирал прилагането по отношение на IRISL на всеки един от двата алтернативни критерия. В този контекст освен мотивите на обжалваните актове следва да се вземат предвид и годишният доклад на Комитета по санкциите на Съвета за сигурност за 2009 г., съобщен на жалбоподателите на 13 септември 2010 г., както и предложението за приемане на ограничителни мерки спрямо IRISL, съобщено от Съвета на жалбоподателите с писмо от 20 септември 2010 г. Всъщност тези данни са били съобщени преди подаването на жалбата.

34 Предвид първия критерий мотивите на обжалваните актове, посочени в точка 4 по-горе, се отнасят, от една страна, до три случая с участие на IRISL в превоза на военно оборудване от Иран, квалифицирани от Съвета като „дейности, чувствителни по отношение на разпространението", и от друга страна, до позицията на Съвета за сигурност относно IRISL.

35 Годишният доклад на Комитета по санкциите на Съвета за сигурност за 2009 г. предоставя допълнителни данни относно разглежданите три случая, като по-специално уточнява, че при тях органите са конфискували забранени товари, и идентифицира съответните плавателни съдове.

36 Взети заедно, тези данни са достатъчни, за да позволят на жалбоподателите да разберат, че Съветът се е основал, от една страна, на три случая на превоз на забранени товари от IRISL и от друга страна, на факта, че Съветът за сигурност е счел за необходимо да призове държавите при определени обстоятелства да извършват проверки на плавателните съдове на IRISL, за да заключи, че последните оказват подкрепа на разпространението на ядрено оръжие. Най-напред, трите случая са описани достатъчно точно, свидетелство за което е фактът, че свързаните с тях обстоятелства са засегнати подробно от жалбоподателите както в изложените от тях позиции пред Съвета, така и в писмените им становища пред Общия съд.

37 В този контекст следва да се отхвърли и доводът на жалбоподателите, че Съветът неправилно се е ограничил до възпроизвеждане на мотивите, на които се е позовал Съветът за сигурност. Всъщност няма пречка Съветът да възприеме като свои мотивите на други органи или институции, стига те да са достатъчно ясни.

38 Прилагането на втория критерий по отношение на IRISL обаче не е надлежно мотивирано. Всъщност, от една страна, мотивите, посочени в точка 4 по-горе, не се позовават на факта, че действията, за които е упреквано IRISL, са свързани с намерение да се заобиколи действието на ограничителните мерки спрямо трето лице. От друга страна, макар да се позовават на факта, че IRISL е посредничило при нееднократни нарушения на Резолюция 1747 (2007) на Съвета за сигурност, мотивите, посочени в точка 5 по-горе, не уточняват нито естеството на твърдените нарушения, нито датите, нито съответните образувания или стоки. Следователно, дори и да се предположи, че независимо че не са изложени изрично по отношение на IRISL, могат да бъдат взети предвид, тези мотиви са изключително неясни.

39 При тези обстоятелства второто основание следва да се отхвърли в частта му относно прилагането на първия критерий към IRISL и да се приеме в частта му относно прилагането към същото на втория критерий. Като се има предвид че двата посочени по-горе критерия са алтернативни, непълнотата на мотивите относно втория критерий не е основание за отмяна на обжалваните актове в частите им, засягащи IRISL. С оглед обаче на констатираното в точка 38 по-горе вторият критерий не би могъл да бъде взет предвид при разглеждането на другите основания на жалбоподателите.

По четвъртото основание, изведено от грешка в преценката при приемането на ограничителни мерки спрямо жалбоподателите

40 Жалбоподателите поддържат, че с приемането на ограничителни мерки спрямо тях Съветът е допуснал грешка в преценката, тъй като се е основал само на презумпции, не е установил обстоятелства, позволяващи да се приеме, че те са участвали в разпространението на ядрено оръжие, и не е взел предвид доводите им.

41 Съветът, подкрепян от Комисията и от Френската република, оспорва обосноваността на доводите на жалбоподателите.

42 Съгласно установената съдебна практика съдебният контрол за законосъобразност на акт за приемане на ограничителни мерки спрямо дадено образувание включва и преценката на фактите и обстоятелствата, които се изтъкват, за да го обосноват, както и проверката на доказателствата и информацията, на които се основава тази преценка. В случай на оспорване Съветът следва да представи тези доказателства с оглед на проверката им от съда на Съюза (в този смисъл вж. Решение по дело Bank Melli Iran/Съвет, точка 28 по-горе, точки 37 и 107).

43 Поради това в случая следва да се провери дали Съветът правилно е приел, че жалбоподателите следва да бъдат обект на ограничителни мерки, поради това че от една страна, IRISL и Khazar Shipping Lines са участвали в разпространението на ядрено оръжие и от друга страна, като се изключи IRISL, жалбоподателите са притежавани или контролирани от последното или са действали за негова сметка.

– По участието на IRISL в разпространението на ядрено оръжие

44 Жалбоподателите не приемат, че изтъкнатите срещу IRISL обстоятелства обосновават приемането и запазването в сила на ограничителни мерки спрямо него. Те уточняват по-специално, че трите случая с участие на IRISL в превоз на забранени стоки не са свързани с разпространение на ядрено оръжие, а с военно оборудване, поради което следователно не са

основание за приемането на ограничителни мерки с оглед на посоченото разпространение. Тази констатация се подкрепяла от факта, че посочените случаи не довели до приемането на ограничителни мерки спрямо IRISL или другите жалбоподателите от Съвета за сигурност. Освен това във всеки случай IRISL не знаело за естеството на превозваните стоки.

45 Съветът и встъпилите страни оспорват обосноваността на доводите на жалбоподателите. Според Съвета, на първо място, независимо че касаят военно оборудване, трите случая, с които се свързва IRISL, представляват оказване на подкрепа за разпространението на ядрено оръжие, тъй като по-специално са в нарушение на резолюциите на Съвета за сигурност относно разпространението на ядрено оръжие. Тази констатация се подкрепяла от позицията на Съвета за сигурност. На второ място, независимо от квалификацията на посочените по-горе три случая, фактът, че в качеството си на значимо дружество за морски транспорт на международно равнище, притежавано от иранската държава, IRISL е превозвало забранено военно оборудване, означавало, че то непременно е превозвало и оборудване, свързано с разпространението на ядрено оръжие, тъй като развитието на дейностите, свързани с последното, изисквало доставка на услуги за морски транспорт. На трето място, при всички обстоятелства трите случая с участие на IRISL установявали наличието на сериозен риск същото да превозва оборудване, свързано с разпространението на ядрено оръжие. Следователно приемането и запазването в сила на ограничителни мерки спрямо него било обосновано с оглед превенция.

46 Следва да се разгледа обосноваността на изтъкнатите от Съвета основания за приемането и запазването в сила на ограничителни мерки спрямо IRISL.

47 На първо място, член 20, параграф 1, буква б) от Решение 2010/413 предвижда замразяване на финансови средства на „лица [и образувания], които […] предоставят подкрепа за чувствителните ядрени дейности на Иран, свързани с разпространението на ядрени оръжия, или за разработването на носители на ядрено оръжие, включително като участват в доставяне на забранени изделия, стоки, оборудване, материали и технологии“. Член 16, параграф 2, буква а) от Регламент № 961/2010 и член 23, параграф 2, буква а) от Регламент № 267/2012 също визират по-специално посочените образувания като „подпомагащи дейности на Иран, чувствителни по отношение на ядреното разпространение, както и разработването от Иран на системи за ядрено оръжие, в това число чрез участие в снабдяването със забранени стоки и технологии“. Член 7, параграф 2, букви а) и б) от Регламент № 423/2007 визира по-специално лица и образувания, участващи или подкрепящи разпространението на ядрено оръжие, без да упоменава изрично снабдяване със забранени технологии и стоки.

48 Използваната от законодателя формулировка означава, че приемането на ограничителни мерки спрямо дадено лице или образувание поради предоставена от него подкрепа за разпространение на ядрено оръжие предполага, че същото действително е възприело съответстващо на този критерий поведение. Наличието обаче само на риск в бъдеще съответното лице или образувание да предостави подкрепа за разпространението на ядрено оръжие, не е достатъчно (в този смисъл вж. Решение на Общия съд от 25 април 2012 г. по дело Manufacturing Support & Procurement Kala Naft/Съвет, T-509/10, точка 115).

49 Следователно член 20, параграф 1, буква б) от Решение 2010/413, член 7, параграф 2 от Регламент № 423/2007, член 16, параграф 2, буква а) от Регламент № 961/2010 и член 23, параграф 2, буква а) от Регламент № 267/2012 налагат на Съвета да установи действително предоставяне на подкрепа от страна на IRISL за разпространението на ядрено оръжие.

50 В това отношение е важно да се напомни, че с резолюции 1737 (2006), 1747 (2007), 1803 (2008) и 1929 (2009), действайки на основание глава VII от Хартата на Обединените нации, Съветът за сигурност е приел някои ограничителни мерки, за да убеди Ислямска република Иран да спазва Резолюция 1737 (2006), разпореждаща, че Ислямска република Иран трябва незабавно да прекрати всички дейности по обогатяване и преработка, както и работата по всички проекти,

свързани с тежка вода, и да предприеме стъпките, поискани от управителния съвет на Международната агенция за атомна енергия (МААЕ) и считани от Съвета за сигурност на ООН за необходими за изграждане на доверие в изцяло мирната цел на ядрената програма на Иран. Освен забраната за Ислямска република Иран да изнася стоки и технологии, чувствителни по отношение на ядреното разпространение и разработването на системи за ядрено оръжие [параграф 7 от Резолюция 1737 (2006)], посочените резолюции предвиждат също, че Ислямска република Иран не трябва да извършва пряка или непряка доставка, продажба или трансфер от територията си, чрез посредничеството на свои граждани или посредством плавателни съдове или въздухоплавателни средства под свое знаме, на каквито и да било оръжия и свързани с тях материали, като всички държави трябва да забранят придобиването на такива стоки от Ислямска република Иран чрез гражданите им или посредством плавателни съдове или въздухоплавателни средства под тяхно знаме, независимо дали стоките са с произход от иранска територия [параграф 5 от Резолюция 1747 (2007)].

51 Тези забранителни мерки, макар да се вписват в един и същи общ контекст и да преследват една и съща цел, така или иначе се различават по визираните от тях стоки и технологии. В този смисъл фактът, че дадена стока е визирана от забраната, предвидена в параграф 5 от Резолюция 1747 (2007), не означава непременно, че същата е визирана и от забраната за стоки и технологии, които имат отношение към чувствителните ядрени дейности на Ислямска република Иран, свързани с разпространението на ядрени оръжия или разработването на носители на ядрено оръжие от Ислямска република Иран, предвидена в параграф 7 от Резолюция 1737 (2006).

52 В случая от годишния доклад на Комитета по санкциите на Съвета за сигурност за 2009 г. е видно, че трите случая с участие на IRISL касаят твърдени нарушения на забраната по параграф 5 от Резолюция 1747 (2007) за износ на оръжия и свързани с тях материали от Ислямска република Иран. Другите материали от преписката, които Съветът е съобщил на жалбоподателите по тяхно искане и е представил пред Общия съд, не съдържат обаче данни, удостоверяващи, че разглежданите стоки са визирани същевременно и от забраната относно материали, свързани с разпространението на ядрено оръжие, по параграф 7 от Резолюция 1737 (2006).

53 В това отношение в съдебното заседание Съветът посочва, че разглежданите три случая имат отношение към разпространението на ядрено оръжие, тъй като износът на оръжия и на свързани с тях материали се използва от Ислямска република Иран за финансирането му. Това твърдение обаче не се съдържа нито в мотивите на обжалваните актове, нито в документите и доказателствата, съобщени на жалбоподателите по тяхно искане. Поради това в случая то не може да бъде взето предвид, за да се обоснове вписването на IRISL с оглед на правния критерий, свързан с предоставянето на подкрепа за разпространението на ядрено оръжие. Освен това във всеки случай следва да се добави, че Съветът не е изложил пред Общия съд каквото и да било конкретно обстоятелство в подкрепа на твърдението, че забраненото транспортиране на военно оборудване от IRISL е служило за финансиране на разпространението на ядрено оръжие.

54 Според Съвета обаче обстоятелството, че трите случая с участие на IRISL представляват предоставяне на подкрепа за разпространението на ядрено оръжие, независимо от факта че нямат отношение към материалите, свързани с последното, се установява от позицията на Съвета за сигурност относно IRISL.

55 В това отношение Съветът за сигурност действително призовава държавите да извършват проверки на плавателните средства на IRISL при наличие на разумно основание да се смята, че превозват товари, забранени с резолюции 1803 (2008) и 1929 (2009). Освен това той е приел ограничителни мерки спрямо три образувания, притежавани или контролирани от IRISL.

56 При все това, от една страна, ограничителните мерки, приети от Съвета за сигурност, не визират самото IRISL и преписката по делото на Общия съд не съдържа данни за точните мотиви за приемането им.

57 От друга страна, поканата, отправена към държавите, при определени обстоятелства да извършват проверки на плавателните съдове на IRISL, свидетелства, че според Съвета за сигурност съществува риск IRISL да предоставя подкрепа за разпространението на ядрено оръжие. Тази покана обаче не установява наличието на действително предоставяне на подкрепа от IRISL, както налагат член 20, параграф 1, буква б) от Решение 2010/413, член 7, параграф 2 от Регламент № 423/2007, член 16, параграф 2, буква а) от Регламент № 961/2010 и член 23, параграф 2, буква а) от Регламент № 267/2012.

58 При тези обстоятелства следва да се приеме, че не е установено, че като три пъти извършва превоз на военно оборудване в нарушение на забраната, предвидена в параграф 5 от Резолюция 1747 (2007), IRISL е предоставило подкрепа за разпространението на ядрено оръжие. Поради това разглежданите три случая не обосновават приемането и запазването в сила на ограничителните мерки спрямо IRISL.

59 На второ място, следва да се напомни, че приемането и запазването в сила на ограничителни мерки не може правомерно да се обоснове с презумпция, която не е предвидена в приложимата правна уредба и не отговаря на целта ѝ (в този смисъл вж. Решение на Съда от 13 март 2012 г. по дело Tay Za/Съвет, C-376/10 P, точка 69).

60 В случая обаче твърдението на Съвета, че щом като е превозвало военно оборудване в нарушение на забраната, предвидена в параграф 5 от Резолюция 1747 (2007), IRISL непременно е превозвало и материали, свързани с разпространението на ядрено оръжие, не е подкрепено с каквато и да било конкретна информация или доказателства. В този смисъл то почива на презумпция, която, видно от точка 48 по-горе, не е предвидена в Решение 2010/413, Регламент № 423/2007, Регламент № 961/2010 и Регламент № 267/2012. Такава презумпция впрочем не съответства на структурата на посочените по-горе текстове, тъй като не отчита разликата между мерките, забраняващи износа на оръжия и на свързани с тях материали, и тези, забраняващи превоза на материали, свързани с разпространението на ядрено оръжие.

61 При тези обстоятелства не може да се приеме твърдението на Съвета, че е логично IRISL да е превозвало материали, свързани с разпространението на ядрено оръжие.

62 На трето място, доколкото Съветът изтъква, че трите случая с участие на IRISL свидетелстват за сериозен риск то да превозва материали, свързани с разпространението на ядрено оръжие, следва да се напомни, че видно от точка 48 по-горе, съществуването на такъв риск не е достатъчно, за да се обоснове приемането и запазването в сила на ограничителни мерки с оглед на разпоредбите на член 20, параграф 1, буква б) от Решение 2010/413, член 7, параграф 2, букви а) и б) от Регламент № 423/2007, член 16, параграф 2, буква а) от Регламент № 961/2010 и член 23, параграф 2, буква а) от Регламент № 267/2012.

63 Във връзка с това Съветът изтъква, че предвид нелегалния характер на операциите за разпространение на ядрено оръжие, да се изисква от него да установи превози конкретно на материали, свързани с разпространението на ядрено оръжие, вместо на други забранени стоки, би лишило изцяло ограничителните мерки от превантивната им цел.

64 В това отношение, ако счита, че приложимата правна уредба не му позволява достатъчно ефикасно да участва в борбата срещу разпространението на ядрено оръжие, Съветът като законодателен орган може, при условие че се запази упражняваният от съда на Съюза контрол за законосъобразност, да я адаптира, за да разшири хипотезите, при които могат да се приемат ограничителни мерки.

65 Желанието за гарантиране във възможно най-голяма степен на постигането на превантивната цел на ограничителните мерки обаче не може да доведе до тълкуване на действащата правна уредба в противоречие с ясния ѝ текст.

66 Следователно, дори и да изглежда обосновано да се приеме, че фактът, че IRISL е участвало в три случая на превоз на военно оборудване в нарушение на забраната, предвидена в параграф 5 от Резолюция 1747 (2007), увеличава риска то да е участвало и в случаи на превоз на материали, свързани с разпространение на ядрено оръжие, при настоящата правна уредба това обстоятелство не обосновава приемането и запазването в сила на ограничителни мерки спрямо него.

67 С оглед на всичко изложено следва да се заключи, че изтъкнатите от Съвета доказателства не обосновават приемането и запазването в сила на ограничителни мерки спрямо IRISL.

68 Поради това четвъртото основание в частта, която се отнася до IRISL, следва да се приеме.

– По участието на Khazar Shipping Lines в разпространението на ядрено оръжие

69 Съгласно мотивите на обжалваните актове Khazar Shipping Lines е участвало в разпространението на ядрено оръжие, тъй като е съдействало на операции по превоз за образувания, посочени от Обединените нации и Съединените американски щати, сред които е и „bank Melli“.

70 Khazar Shipping Lines поддържа, че не е участвало в разпространението на ядрено оръжие, като изтъква по-специално, че нито е превозвало свързани с него товари, нито е предоставяло услуги на Bank Melli Iran. В допълнение то посочва, че е опровергало отнасящите се до него твърдения в становището, което е представило на Съвета.

71 Съветът и встъпилите страни оспорват доводите на Khazar Shipping Lines.

72 В това отношение е достатъчно да се отбележи, че макар Khazar Shipping Lines да оспорва обосноваността на отнасящите се до него твърдения, Съветът не представя каквато и да било информация или доказателства, за да ги подкрепи. При тези обстоятелства в съответствие със съдебната практика, цитирана в точка 42 по-горе, споменатите твърдения не обосновават приемането и запазването в сила на ограничителни мерки спрямо Khazar Shipping Lines. Поради това в частта, в която се отнася до участието на Shipping Lines в разпространението на ядрено оръжие, четвъртото основание следва да се приеме.

– По факта, че всички жалбоподатели с изключение на IRISL са притежавани или контролирани от последното или са действали за негова сметка

73 Всички жалбоподатели с изключение на IRISL твърдят, че не трябва да бъдат обект на ограничителни мерки, тъй като са притежавани или контролирани от последното или действат за негова сметка. Те твърдят по-специално, че някои от тях не са дружества за морски транспорт, че IRISL не ги притежава или пък притежава само миноритарна част от капитала им.

74 Съветът, подкрепен от встъпилите страни, оспорва основателността на доводите на жалбоподателите.

75 В това отношение, когато финансовите средства на образувание, определено като предоставящо подкрепа за ядреното разпространение, са замразени, съществува значителен риск това образувание да упражни натиск върху субектите, които притежава или контролира или които действат за негова сметка, за да заобиколи последиците от насочените към него мерки. При

тези обстоятелства замразяването на финансовите средства на образуванията, притежавани или контролирани от образувание, определено като предоставящо подкрепа за ядреното разпространение, или действащи за негова сметка, е необходимо и подходящо за осигуряване на ефективността на приетите срещу него мерки и за гарантиране, че те няма да бъдат заобиколени (вж. по аналогия Решение на Общия съд от 9 юли 2009 г. по дело Melli Bank/Съвет, T-246/08 и T-332/08, Сборник, стр. II-2629, точка 103).

76 Видно обаче от точки 44—68 по-горе, в случая Съветът не е установил, че IRISL е предоставило подкрепа за разпространението на ядрено оръжие.

77 При тези обстоятелства, дори и да се предположи, че всички жалбоподатели освен IRISL действително са били притежавани или контролирани от последното или са действали за негова сметка, това обстоятелство не обосновава приемането и запазването в сила на насочените към тях ограничителни мерки, след като не е валидно установено, че IRISL е предоставяло подкрепа за разпространението на ядрено оръжие.

78 Поради това в частта, в която се отнася до факта, че всички жалбоподатели освен IRISL са били притежавани или контролирани от последното или са действали за негова сметка, четвъртото основание следва да бъде прието.

79 С оглед на всичко изложено четвъртото основание следва да бъде прието по отношение на всички жалбоподатели и поради това обжалваните актове следва да бъдат отхвърлени в частите, които се отнасят до тях, без да е необходимо да се разглеждат другите доводи и основания на жалбоподателите.

По действието във времето на отмяната на обжалваните актове

80 Най-напред, що се отнася до действието във времето на отмяната на обжалваните актове, следва да се отбележи, че Регламент за изпълнение № 668/2010, който изменя списъка по приложение V към Регламент № 423/2007, не поражда правни последици поради отмяната на последния с Регламент № 961/2010. Освен това самият Регламент № 961/2010 е отменен с Регламент № 267/2012. Следователно отмяната на Регламент за изпълнение № 668/2010 и на Регламент № 961/2010 се отнася само до действието, което тези актове са произвели между влизането им в сила и тяхната отмяна.

81 По-нататък, що се отнася до Регламент № 267/2012, трябва да се напомни, че по силата на член 60, втора алинея от Статута на Съда на Европейския съюз чрез дерогация от член 280 ДФЕС решенията на Общия съд, които обявяват регламент за недействителен, влизат в сила едва от датата на изтичането на срока за обжалване, посочен в член 56, първа алинея от споменатия статут, или — при предявяването на жалба в този срок — от датата на отхвърлянето ѝ (вж. по аналогия Решение на Общия съд от 16 септември 2011 г. по дело Kadio Morokro/Съвет, T-316/11, непубликувано в Сборника, точка 38).

82 При тези обстоятелства Съветът разполага със срок от два месеца, към който се прибавя срокът за отдалеченост от десет дни, считано от момента на съобщаване на настоящото решение, за да поправи установените нарушения, като евентуално приеме нови ограничителни мерки срещу жалбоподателите. В случая опасността да се засегне сериозно и необратимо ефикасността на наложените с Регламент № 267/2012 ограничителни мерки, не изглежда достатъчно голяма предвид съществения отражение на тези мерки върху правата и свободите на жалбоподателите, за да обоснове запазването на последиците на посочения регламент спрямо жалбоподателите за период, който превишава предвидения в член 60, втора алинея от Статута на Съда (вж. по аналогия Решение по дело Kadio Morokro/Съвет, точка 81 по-горе, точка 38).

83 Накрая, що се отнася до действието във времето на отмяната на Решение 2010/413, изменено с Решение 2010/644, следва да се напомни, че съгласно член 264, втора алинея ДФЕС Общият съд може, ако счете за необходимо, да определи последиците на отменения акт, които трябва да се считат за окончателни. В случая обстоятелството, че отмяната на Регламент 267/2012 и отмяната на Решение 2010/413, изменено с Решение 2010/644, пораждат действие на различни дати, би могло сериозно да засегне правната сигурност, тъй като с тези два акта се налагат идентични мерки спрямо жалбоподателите. Ето защо за жалбоподателите последиците от Решение 2010/413, изменено с Решение 2010/644, трябва да се запазят до момента, в който отмяната на Регламент № 267/2012 породи действие (вж. по аналогия Решение по дело Kadio Morokro/Съвет, точка 81 по-горе, точка 39).

По съдебните разноски

84 Съгласно член 87, параграф 2 от Процедурния правилник загубилата делото страна се осъжда да заплати съдебните разноски, ако е направено такова искане. След като Съветът е загубил делото, той трябва да бъде осъден да заплати съдебните разноски в съответствие с исканията на жалбоподателите.

85 Съгласно член 87, параграф 4, първа алинея от посочения правилник държавите членки и институциите, които са встъпили в делото, понасят направените от тях съдебни разноски. Следователно Комисията и Френската република понасят направените от тях съдебни разноски.

По изложените съображения

ОБЩИЯТ СЪД (четвърти състав)

реши:

1) **Отменя в частите, които се отнасят до Islamic Republic of Iran Shipping Lines и до другите 17 жалбоподатели, чиито наименования са посочени в приложение:**

   — **приложение II към Решение 2010/413/ОВППС на Съвета от 26 юли 2010 година относно ограничителни мерки срещу Иран и за отмяна на Обща позиция 2007/140/ОВППС,**

   — **приложението към Регламент за изпълнение (ЕС) № 668/2010 на Съвета от 26 юли 2010 година за прилагане на член 7, параграф 2 от Регламент (ЕО) № 423/2007 относно ограничителни мерки срещу Иран,**

   — **приложението към Решение 2010/644/ОВППС на Съвета от 25 октомври 2010 година за изменение на Решение 2010/413,**

   — **приложение VIII към Регламент (ЕС) № 961/2010 на Съвета от 25 октомври 2010 година относно ограничителни мерки срещу Иран и за отмяна на Регламент (ЕО) № 423/2007,**

   — **приложение IX към Регламент (ЕС) № 267/2012 на Съвета от 23 март 2012 година относно ограничителни мерки срещу Иран и за отмяна на Регламент № 961/2010.**

2) **Действието на Решение 2010/413, изменено с Решение 2010/644, се запазва по отношение на Islamic Republic of Iran Shipping Lines и на другите 17 жалбоподатели, чиито наименования са посочени в приложение, до влизането в сила на отмяната на Регламент № 267/2012.**

3) Съветът на Европейския съюз понася направените от него съдебни разноски, както и тези на Islamic Republic of Iran Shipping Lines и другите 17 жалбоподатели, чиито наименования са посочени в приложение.

4) Европейската комисия и Френската република понасят направените от тях съдебни разноски.

Pelikánová Jürimäe Van der Woude

Постановено в открито съдебно заседание в Люксембург на 16 септември 2013 година.

Подписи

Приложение

Bushehr Shipping Co. Ltd, установено във Валета (Малта),

Hafize Darya Shipping Lines (HDSL), установено в Техеран (Иран),

Irano – Misr Shipping Co., установено в Техеран,

Irinvestship Ltd, установено в Лондон (Обединеното кралство),

IRISL (Malta) Ltd, установено в Слиема (Малта),

IRISL Club, установено в Техеран,

IRISL Europe GmbH, установено в Хамбург (Германия),

IRISL Marine Services and Engineering Co., установено в Qeshm (Иран),

ISI Maritime Ltd, установено във Валета,

Khazar Shipping Lines, установено в Anzali (Иран),

Leadmarine, установено в Сингапур (Сингапур),

Marble Shipping Ltd, установено в Слиема,

Safiran Payam Darya Shipping Lines (SAPID), установено в Техеран,

Shipping Computer Services Co., установено в Техеран,

Soroush Saramin Asatir Ship Management, установено в Техеран,

South Way Shipping Agency Co. Ltd, установено в Техеран,

Valfajr 8th Shipping Line Co., установено в Техеран.

Съдържание

Обстоятелства, предхождащи спора 2

Производство и искания на страните 3

От правна страна 4

По съществото на спора 4

По второто основание, изведено от нарушение на задължението за мотивиране, в частта му относно мотивите за IRISL 5

По четвъртото основание, изведено от грешка в преценката при приемането на ограничителни мерки спрямо жалбоподателите 7

– По участието на IRISL в разпространението на ядрено оръжие 7

– По участието на Khazar Shipping Lines в разпространението на ядрено оръжие 11

– По факта, че всички жалбоподатели с изключение на IRISL са притежавани или контролирани от последното или са действали за негова сметка 11

По действието във времето на отмяната на обжалваните актове 12

По съдебните разноски 13